

midler. Hvem skal styre den nye Anstalts Capitalmidler, og hvorledes skulle de anvendes? Der staaer jo ikke et Ord i Lovforslaget om, hvorvidt Anstaltens Capitalmidler skulle indbetales i Statskassen som svævende Gjæld og der staae umiddelbart under Finansministeriets Tilsyn og Forvaltning, eller om de skulle anbringes i Værdipapirer eller i Prioritetslaan, og hvem der i saa Fald skal være Disponent over dem. Er det Meningen, at den Cnedirecteur, der udnævnes, skal, efter sit Skøn og i det Væsentlige ucontrollert, anbringe Anstaltens Capitaler enten i Værdipapirer eller i Prioritetslaan, saa lægges der saa Meget i denne Mands Haand, og der bygges saa Meget paa denne Mands Kløgt i finansielle Operationer, at jeg ikke troer, at Staten paa nogen Maade kan lade sig nøie med at stille Sagen saaledes hen, forsaavidt den skal være Garantien. — Et andet Punkt er de allerede oftere omtalte Mortalitetstabeller. Man maa dog, naar man skal stille Staten som Garant, isorveien have at vide, hvad Staten omtrent bliver Garant for. Den skal være Garant for en Anstalt, bygget paa en vis Tarif, men denne Tarif berøer paa to Momenter, deels Rentefoden, som er fastsat i Lovforslaget, og deels Mortalitetstabellerne. Nu kunne vi vel ikke her i det Enkelte domme om Mortalitetstabellernes Beregning, men jeg synes dog, at det i Formen er aldeles nødvendigt, at Lovgivningsmagten, naar den vil paahyrde Staten Garantien for en saadan Anstalt, maa fastsætte begge de Factorer, der bestemme Anstaltens Status, og som derved bestemme Størrelsen af Garantibyrden. Jeg kan, efter hvad jeg allerede tidligere har sagt, nu i saa Henseende ikke troe Andet, end at man maa vælge de samme Mortalitetstabeller, som gjælde for den Anstalt, der allerede bestaaer hos os, og for hvilken Staten ligeledes er Garant. Saalænge der altsaa ikke indføres nogen Forandring i Henseende til de Mortalitetstabeller, der for Tiden gjælde for den hidtil af Staten garanterede Anstalt, maae ogsaa de samme Tabeller gjøres gjældende for den ny oprettede Anstalt, og, naar en Forandring skal stee, saa maa den stee ved Lov for begge Anstalter paa een gang. Jeg troer ikke, at det gaaer an at

overlade et saa vigtigt Moment endog til den meest samvittighedsfulde Finantsbestyrelses Afgjørelse, og det allerede blot af den Grund, at man derved paahyrder Finantsministeren et eensidigt Ansvar ligeoverfor Fremtiden, som man ikke bør paahyrde ham. — Dernæst er der et Punkt, som jeg blot vil berøre, og det er, at Finantsministeren skal bestemme, hvilke Løgeattester der skulle kræves. Det hedder i saa Henseende i Lovforslagets § 9, at ved Udarbejdelsen af Planerne skal særlikt tages Hensyn til at fastsætte Regler angaaende, hvilke Erklæringer om den Vedkommendes Sundhedstilstand der ville være at kræve. Men dette er dog altid et Punkt, hvorom man isorveien burde have lidt klarere Oplysning, idet det jo paa Grund af den Forretningsgang, der indføres ved Communernes Deeltagelse, vil være klart, at Controllen med de indtrædende Medlemmers Sundhedstilstand maa blive vanskeligere og usikrere, end den er ved den nu bestaaende Anstalt. Der synes mig saaledes paa forskellige Punkter i Lovforslaget at savnes Bestemmelser, som ere fornødne for at afgive den behørige Betryggelse med Hensyn til den Garantien, som Staten skal overtage. — Det andet Hovedpunkt, som jeg før berørte, skal jeg for Dieblikket kun ganske kort gjenoptage, nemlig Spørgsmaalet om en mulig Sammensmeltning af begge de Anstalter, hvorom der her har været Tale, den allerede bestaaende og den nye. Jeg skal ikke gaae ind paa de uhyggelige Forhold, som den ærede Finantsminister berørte, og som dreiede sig om Vanstælligheden af at komme overeens med den bestaaende Anstalts Bestyrelse. Finantsministeren synes selv at erklære sig nogenlunde enig med mig deri, at det var rimeligt, og at det var i og for sig muligt at sammensmelte begge Anstalter, siden han sagde, at Tanken derom ikke var opgivet; men jeg skal dog tillade mig en Bemærkning endnu for at klare, hvad jeg før antydede, og hvad der kan spørges om ved denne Leilighed. Man kan muligt sige, at den nuværende Anstalt har været allfor lidet driftig, og at den burde have haad Agenter paa mange andre Steder, end den nu har, og man kan dernæst gjerne sige, at den uden at paatage sig meget